

ע"פ 205/21 – פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

ע"פ 205/21

כבוד הנשיאה א' חיות

לפני:

פלוני

המערער:

נגד

מדינת ישראל

המשיבה:

ערעור על החלטת בית משפט השלום בתל אביב-יפו
מיום 6.1.2021 בת"פ 3173-09-20 אשר ניתנה על-
ידי השופט ש' בקר;
תגובה המשיבה מיום 7.2.2021

עו"ד לירז מאיר
עו"ד לינור בן אוליאל

בשם המערער:
בשם המשיבה:

פסק דין

ערעור על החלטת בית משפט השלום בתל-אביב (השופט ש' בקר) מיום 6.1.2021 שלא לפסול את עצמו
מלדון בת"פ 3173-09-20.

1. נגד המערער הוגש כתוב אישום המיחס לו ביצוע עבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש בשל תקיפה
לכארה של רعيתו וכן עבירה כנסה לישראל שלא כחוק. ביום 12.10.2020 התקיים דיון מקדמי בתיק בפני השופט י'
גתןועשה ניסין לגשר בין הצדדים. המערער דחה את הצעת בית המשפט והתייק נקבע לשמיעה בפני השופט ש' בקר.
ביום 1.11.2020 התקיים דיון הקראה בו כפר המערער וכך מתועדים הדברים בפרוטוקול הדיון:

עמוד 1

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין - verdicts.co.il

ב"כ המאשימה: לשאלת בית המשפט אף אחד מהקטינים הוא לא עד תביעה, חرف האמור בכתב האישום.

ב"כ הנאשם: מרשי שמע את בית המשפט שהסביר לו, באופן כללי וمبלי לנוקוט עמדת ביחס לתיק זה, על ההבדל בין עונשה בתחילת הליך לבין עונשה במידה והמתלוננת באלים במשפחה עולה להעיד. מבלתי פגוע כהוא זה בטענת החפות שלו הוא שוחח עמי ובקש להרהר בדבר. אבקש תשכורת.

בסוף הדיון נתן בית המשפט את ההחלטה הבאה:

לאחר שמייעת הcpfira, ומבלתי חיללה לקבוע מסמורות, או לרמזו ביחס לבאות, ביקשה ההגנה כאמור לעיל,
לאפשר לנאשם להרהר בדברי בית המשפט, מבלתי שהדבר גורע כהוא זה בטענת החפות שלו.

שמעתי גם את ההגנה מלינה על כך כי הפער בעונשה שהוצאה לה להבין מה שנראה ריאלי בעינה הוא גדול מאוד
ובנסיבות אלה הצעתי לצדים לשקל גם עניין של תיקון כתוב אישום וכל צד יטען פתוח. בינתיים, התביעה גם תחליף
מילה עם המתלוננת, אשר אמורה להעיד בתיק.

2. בדין שהתקיים ביום 19.11.2020 הודיע המערער כי הוא שב וכופר באישומים נגדו והhallן נקבע לשםיעת
עדות המתלוננת ביום 6.1.2021. בדיון ההוכחות קיבל בית המשפט את בקשה המשיבה להכריז על המתלוננת כעדת
עוינת, והיא נחקרה על ידי המשיבה בחקירה נגדית. עם סיום חקירת המתלוננת נכתבו בפרוטוקול הדיון הדברים הבאים:

בית המשפט משקף לנאשם את מצבו המשפטי, בשם לב לך שעוד טרם נשמעה עדותו, ובזהירות הרואה.

לאחר הפסקה בדיון, הודיע המערער כי הוא מבקש לפסול את בית המשפט מכיוון שהצהיר ואמר במדויק
שהוא לא מאמין לעדותה של המתלוננת ומכיון שלא מדובר בפעם הראשונה שבה פונה למערער וambil דעתו על
התיק, מבלתי שהדברים משתקפים בפרוטוקול. עוד נטען כי "ההרגשה הייתה שבית המשפט כבר הביע דעתו על התיק".

3. בית המשפט דחה את בקשה הפסולות על אתר והסביר כי במסגרת העדות הראשית של המתלוננת, שלאחר
מקן הוכזה לבקשת המשיבה כעדת עוינת, הוצגה תמונה של פניה החובלות וכן תלילי עדויות שלה במשטרה. כמו כן
הוצג סרטון מצילמת גוף של שוטר, שבו אומרת המתלוננת שבולה הרבץ לה. בסרטון אחר, כך צוין, נשאה
המתלוננת מה עשה בעלה והוא מראה בו במפורש תנועה של אגרוף לכיוון פניה. עוד ציין בית המשפט כי הוצאה
למתלוננת הקלהה של שיחה שלא למועד המשירה שהיא היא נשעת אומרת שהיא נמצאת בשירותים לאחר שבולה
הרבץ לה. בית המשפט ציין כי ביקש להוציא את המתלוננת מהאולם, ולאחר מכן פנה אל המערער ושיקף לו את
התרשומות מן המתלוננת תוך שהסביר לו שטרם נשמעה עדותו שלו וטרם נערכה למתלוננתחקירה נגדית. עם זאת, כך
צוין בהחלטה, בית המשפט הסביר למערער כי נראה שאין מדובר במתלוננת שבאה להסביר את פניו או להפלו, ובית
המשפט שיקף למערער כי על פני הדברים נראה שמדובר המשפטי הוא וכי רע". בית המשפט הפנה להערה שנרשמה
בקשר זה בפרוטוקול ולדגיש שניתן בה לכך שהשיקוף האמור נעשה "בשם לב לך שעוד טרם נשמעה עדותו [של
המעערער], ובזהירות הרואה".

בית המשפט ציין כי אכן פנה אל המערער גם בדיון החקירה מיום 1.11.2020, אולם בדיון זה הסביר רק באופן כללי – ומבלתי שנחשה לשמצ' של ראייה – כי בדרך כלל יש שינוי בין עונשו של הנאשם טרם שמיעת עדותה של המתלוונת ובין עונשו של מי שומרשע בסופו של יום לאחר שהמתלוונת עברה הליך של עדות, לעיתים איננו קל לה. דברים אלו, כך צוין, נאמרו באופן כללי ואינפורטטיבי מבלי שהגינה הביעה הסתייגות מהם. ואולם, כך נקבע, שונים הם פני הדברים לאחר שבית המשפט נחשף למעשה לכל הריאות המהותיות בתיק, ובמצב זה לא רק שבית המשפט לא גילה משואה פנים אלא "שלשית" כמעט מחויבתו של בית המשפט לשחקף לנאים את מצבו המשפטי, ובכך למעשה לתת לו אפשרויות ואלו גם 'מושך' מצב משפטו שרק עלול להחמיר עמו, מבחינה עונשית, בהמשך". בית המשפט הוסיף וציין כי שחקף מצב משפטי, כפי שביצוע בהליך דן, אינו דבר נדיר. צוין כי במקרים מסווג זה חלק מהנאשמים מבקשים להודיע ולסיטם את ההליך ואילו אחרים מבקשים להמשיך בשמייעת הריאות, ובית המשפט "לא הנד עפער" מכבד את זכותם וממשיך במשפט,odialו לא היו דברים מעולם. לסיום ציין בית המשפט כי הוא מופתע ותמה על בקשת הפסילה, אשר הוגשה ביחס לעניין שהוא כמעט שגרתי בבית המשפט, וכי הוא חש " באמונה שלמה ממש" שאין כל חשש למשואה פנים או לפגעה בזכותו של המערער בהליך שבפניו.

4. לטענת המערער שגה בית המשפט בכך שלא פסל את עצמו, שכן הוא הביע את דעתו באופן ברור וקיים חשש ממשוי פנים מצדיו. טוען כי כבר בדיון החקירה פנה בית המשפט אל המערער "בנימה אישית" ו"פרס את משנותו" על הבדלי עניישה בין נאשם שמנוהל הליך הוחחות לנאים שנמנעו מכך, מבלתי לביר עם בא-ת-כח המערער האם יש לך מקום. עוד מלון המערער על כך שחרף בקשתו בזמן לעדות במועד ההוחחות שלושה שוטרים פרט למતלוונת, בית המשפט הורה על זיון המתלוונת בלבד ולגיישתו יש לראות בכך "צד נוסף בחסימת דלותות בית המשפט בפניו טענת החפות של המערער". המערער מוסיף וטוען כי בדיון ההוחחות פנה בית המשפט אליו באופן אישי, אף שבאות-כך הבהיר כי היא מתנגדת לכל ניסיון גישור בין הצדדים, אף שעמדת המערער הובהרת לבית המשפט. טוען כי בית המשפט אמר שהמתלוונת "היא עדה שקרנית" וכי בית המשפט "קובע כי הוא מבכר את יתר הריאות בתיק" על פניו עדותה. עוד טוען המערער כי בית המשפט הפציר בו לחזור בו מכפירתו שכן הוא "מטיל חרפה על המתלוונת הנאלצת לשקר למשונו". בנסיבות אלו, כך טוען המערער, קיים חשש ממשי למשואה פנים שכן בית המשפט קבע ממצאי מהימנות לגבי המתלוונת אף בטרם הושלמה עדותה. לטענת המערער, שעה שהתקיים דיון מקדמי והוא בחר לעמוד על חפותו, אין מקום שהמוחות העיקרי העיקרי יעסוק בגישור או "בשיקוף" המצב המשפטי.

5. המשיבה סומכת ידיה על החלטת בית המשפט קמא ובקשת לדוחות את הערעור. המשיבה מצינית כי בדיון החקירה, כפי שפורט בהחלטה מאותה>Data>, הביעה הגינה נכונות להגיע להסדר – וכי בנסיבות אלה יש לתמוה על טענת המערער כי לא היה מקום להתייחסות של בית המשפט לאפשרות של סיום התקיק בהסדר. לעניין ההתרכזות בדיון ההוחחות טוענת המשיבה כי דברי בית המשפט ושיקוף המצב לערער, אינם מקימים חשש למשואה פנים.

6. לאחר שעניינו בערעור, בתגובה המשיבה ובהחלטת בית המשפט קמא, באתי לידי מסקנה כי דין להידחות. כפי שນפק לא אחת, רק במקרים נדירים שבהם התבטאויות בית המשפט הן בעלות אופי מובהק ונחרץ המלמד על "נעילת" דעתו, יקבע כי קם חשש ממשי למשואה פנים המצדיק את פסילת המותב הדן בהליך (ע"פ 17/44854/נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (7.11.2017)).

במקרה דן לא עלה בידי המערער להציג על קיומו של חשש ממשי למשואה פנים. בית המשפט תיאר בהחלטתו את הרקע להتبטאויות והסביר, בין היתר, כי דבריו בדיון החקירה נאמרו באופן כללי בלבד ומתוך רצון לשחקף לערער את המצב המשפטי. הסברים אלו מקובלים עליי, בפרט נוכח נוכנותו של המערער להגיע להסדר טיפול עם המשיבה תוך שהציג על קושי בהגעה לעונש מוסכם. אשר בדיון ההוחחות, כפי שעולה מפרוטוקול הדיון ומה החלתו עמוד 3

של בית המשפט כאמור, בית המשפט לא ניסה לגשר בין המערער ובין המשיבה אלא חיווה דעתה לכאורה לאחר שנחשף, כל הראיות המהוותיות בתיק. אין פסול בשיקוף رسمي הלקוחות של המותב בפני בעלי הדיון, בשלב זה של ההליך ובלבד שהדבר יעשה במתינות ובהירות המתבקשים, ובhallucinums פליליים מן הראי כי בית המשפט ינקוט משנה זוירות. בעניינו אף שבית המשפט סיג את אמרתו, ניתן בהחלט לחשב על אמרה מתונה וזהירה יותר מזו שבנה נקט. עם זאת, לא מצאתי כי יש בהתבטאותו של המותב כדי להצביע על קרשדעתו "גנעליה", וחזקה עליו כי יוסיף וישמע את הראיות ויכריע את הדיון באופן מקצוץ כנדרש.

7. טענותיו הננספות של המערער בענייניהם העדים לשיבת ההוכחות, נוגעות להחלטה דינונית שאינה מגבשת על פניה עילת פסולות.

אשר על כן, העreauור נדחה.

ניתן היום, י' באדר התשפ"א (22.2.2021).

ה נ ש י א ה